



Скъпи ученици, уважаеми учители и родители!

За поредна година посрещаме празника на училището с гордост и удовлетвореност от постиженията на учителите и учениците. През дългия път на развитие на нашето училище сме имали както трудности и проблеми, така и много успехи. Но винаги сме се справяли. С много усилия и постоянство, с вяра в силата на знанието, с увереността, че училището сме всички ние, водени от вдъхновяващия пример на нашия патрон – проф. д-р Асен Златаров!

Пожелавам на всички ученици, учители и родители здраве и оптимизъм, за да превърнем мечтите си в реалност!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!



Ернест Георгиев
директор
на

14. СУ “Проф. д-р
Асен Златаров”

КЪСОВЕ ИСТОРИЯ



НАРОДНО ОСНОВНО УЧИЛИЩЕ „КНЯЗ
БОРИС ТЪРНОВСКИ“ (ДНЕС 14 СУ
„ПРОФ. Д-Р АСЕН ЗЛАТАРОВ“), УЛ.
„ГЕНЕАЛ ИВ. ЧЕРНЕВ“ № 8,
АРХИТЕКТИ: ГЕОРГИ МАНАФОВ И Я.
ЯКИМОВ, 1931 Г.

АРХИТЕКТ ГЕОРГИ МАНАФОВ Е ЕДИН
ОТ НАЙ-ИНТЕРЕСНИТЕ АРХИТЕКТИ,
КОИТО СА ПРОЕКТИРАЛИ СГРАДИТЕ В
СОФИЯ. ТОЙ РАБОТИ В СТИЛА НА
БАУХАУС И НЕГОВИ ПРОЕКТИ СА
ПУБЛИКУВАНИ В ЕДНО ОТ
НАЙ-ЗНАЧИМИТЕ БЕРЛИНСКИ
СПИСАНИЯ ЗА ИЗКУСТВО, DER STURM -
НАСОЧЕНО КЪМ ЕКСПРЕСИОНИЗМА,
КУБИЗМА, ДАДАИЗМА И
СЮРРЕАЛИЗМА.



Иван-Асен Христов Златаров, е роден в Хасково на 4-ти февруари 1885, само няколко месеца преди Хасково да се съедини с княжество България като част от Източна Румелия. В синхрон с годините на национален подем е и патриотичното име на бъдещия професор. Той е кръстен така в чест на победата на славния български цар Иван Асен II в битката край хасковското село Клокотница. Академичният му път е дълъг и разнообразен, започвайки в Софийския университет, продължава в Женева, където той завършва химия през 1907 година и бива прекъснат чак от смъртта му. В швейцарския град един от преподавателите му е известният химик Карл Гребе. Преди да започне да омайва студентите си със знания, Златаров за кратко преподава и в Пловдивската мъжка гимназия през 1908 година. През същата година получава и титлата „Доктор по физика и химия“ от университета в Гренобъл. Любовта на Златаров към изследването на храните се заражда в Мюнхен, където той специализира „Хранителна и съдебна медицина“. Както почти всеки млад българин, и той се включва във войните за национално обединение през второто десетилетие на миналия век. През Балканските участва като инспектор по хигиена и хранене, а през Първата световна – помага в няколко военни болници, преди да бъде назначен във военновременния Комитет за стопански грижи и обществена предвидливост.

През 1921 година излиза един от най-забележителните научни трудове на Златаров – „Основи на науката за храненето“. От 1922 година Златаров е доцент по биохимия във физико-математическия факултет на СУ, а от 1935 – редовен професор. Да се говори само за кариерата на Златаров зад катедрата и пред студентите би означавало да се пренебрегнат всички останали негови интереси, а те са твърде забележителни. В Златаров съжителстват трудно съвместими поне на пръв поглед с основната негова дейност призвания – писател, публицист, поет, борец за човешки права и литературен критик. На 20 години издава първата си стихосбирка „Според настроението. Волни стихове“, а през 1924 година Златаров става част от литературния кръг „Стрелец“, който включва още проф. Константин Гьлъбов, Фани Попова-Мутафова, Атанас Далчев и други. Като участник в него химикът дори има издаден роман.



Обществените инициативите на професора са коя от коя по-разнообразни и коя от коя по-интересни. Той предлага в училищата да се въведе отделна дисциплина, която да насочва учениците към правилното хранене. Можем само да гадаем колко популярни биха били изследванията на професора в наши дни, когато правилното хранене е толкова модерна тема. Статиите му не подминават и съвсем различната тематика за душата, при която „има пропасти, тъмни ущелия, подмолни канари, които у някои вземат власт над ясната мисъл.“ Друг малко известен факт е, че през 1934 година Златаров предлага смяна на името от Орхание на Ботевград, тъй като някои от оцелелите четници стигат почти до града след битката на Околчица. С идеята да покрият всички международни стандарти, за да бъдат изнасяни зад граница, той прави задълбочени изследвания върху хранителните качества на сиренето и кашкавала

Цялата тази енергия и непрекъснатият стремеж към знание и прогрес биват прекъснати ненадейно и твърде рано. Телеграма от Виена, изпратена на 22-ри декември 1936 година съобщава, че едва на 51 години, любимецът на българския академичен свят проф. Асен Златаров е починал от рак. В австрийската столица той е бил подложен на наложителна за състоянието му операция. Тялото на учения е пренесено в България и погребано пред хиляди скърбящи хора, свидетелство за добродетелите на Златаров и обществената му значимост. Смъртта на проф. д-р Златаров става повод в-к „Час“ да публикува статия в памет на неговото дело. Опечаленият автор го определя така: „Кой беше той? Не е ли излишен въпросът! Знаят го всички, познават го всички. Най-популярният човек на българската наука, изкуство, на българската възраждаща се общественост. И най-обичаният, и най човечният“..



НАШИТЕ ПОСТИЖЕНИЯ

РЕЗУЛТАТИ ОТ НАЦИОНАЛНИИ СЪСТЕЗАНИЯ И ОЛИМПИАДИ

РЕЗУЛТАТИ ОТ НАЦИОНАЛНО ФИНАЛНО СЪСТЕЗАНИЕ НА СБНУ - 12.05.2021 Г.

I клас

Александра Георгиева - 50 точки
 Анелия Комарска - 50 точки
 Анна Узунова - 50 точки
 Атанас Донев - 50 точки
 Ая Рибарова - 50 точки
 Борислав Брясков - 50 точки
 Виктория Крумова - 50 точки
 Деян Андреев - 50 точки
 Елена Берова - 50 точки
 Елена Кирилова - 50 точки
 Лилия Лачева - 50 точки
 Мартин Мирчев - 50 точки
 Мартин Николов - 50 точки
 Милица Шкендерова - 50 точки
 Николай Адов - 50 точки
 София Колева - 50 точки
 Юлия Шоманова - 50 точки



II клас

Виктор Георгиев - 50 точки
 Ема Рафаилова - 50 точки

III клас

Гергана Давидова - 50 точки

Никола Торшанов - 6 а клас - отлично представяне на областен кръг на олимпиадата по география.

ЗЛАТАРОВСКА НАГРАДА

През 2004 година по решение на училищното настоятелство, ръководството на училището и учителския колектив се учредява награда на името на патрона на училището Асен Златаров.

Тя ежегодно се връчва на ученик, който през целия си курс на обучение в 14.СУ "Проф. д-р Асен Златаров" е показал отлични резултати в овладяването на природо-математическите науки.

Тази година носител на Златаровската награда е Анастасия Антонова Ганчовска, ученичка от 10а клас. с класен ръководител: Нели Маринова Гетова

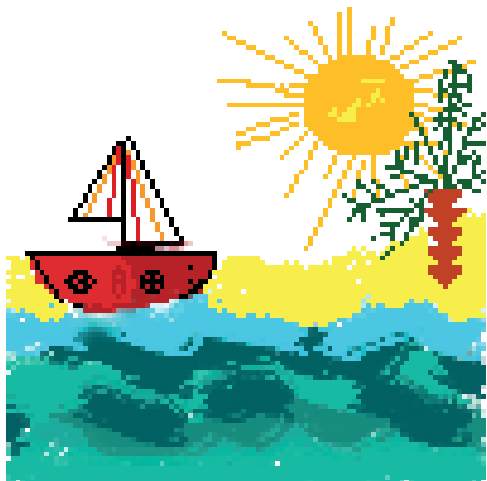


Група: “ПРОГРАМИ(г)РАЙ”

Проект: Приказна история

В група „Програми(г)рай“ са включени 15 ученика от 3.б клас. Задачата за работа бе да съчинят кратка история и илюстрация към нея. Проектът протече в няколко етапа - измисляне и записване на историята на хартия и добавянето на илюстрация към текста. За да изпълнят задачата децата са използвали кратък наръчник за създаване на истории, дигитализиране на историите в Word, Paint или Pixilart.

“Островът на съкровищата” - автор и художник: Алекс Колевски.



Беше прекрасен, слънчев ден. От онези дни в които не се случваше нищо. Стоях си на палубата на моят кораб “Черната Перла“, а на около имаше само вода. Изведнъж на хоризонта видях суша. Оо.. това беше острова които търсех, Островът на съкровищата! Всички пирати се зарадваха, че ще открием съкровището с картата която имаме. Купихме я на един пазар в Мароко.

“Принцът” - автор и художник: Елица Станчева.

Живял някога един принц, който си търсел жена. Един ден той се разхождал по мегдана и срещнал едно красиво момиче, което носило тежка чанта с покупки. От пръв поглед принцът се влюбил в нея. Решил да ѝ помогне и да се запознае с нея. Девојката се съгласила и двамата тръгнали към дома ѝ.

Всеки ден принцът и момичето се срещали на същото място, където са се видели за пръв път. Станали неразделни и прекарвали всяка минута заедно.

В един прекрасен слънчев ден, принцът решил да предложи брак на девојката. Тя се съгласила и вдигнали сватба за чудо и приказ.



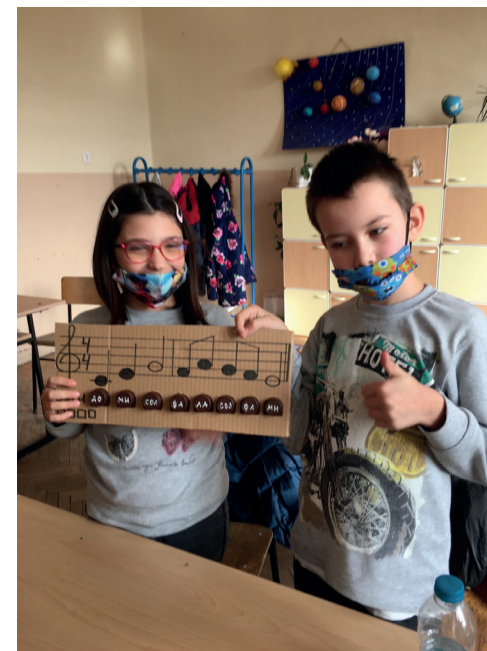
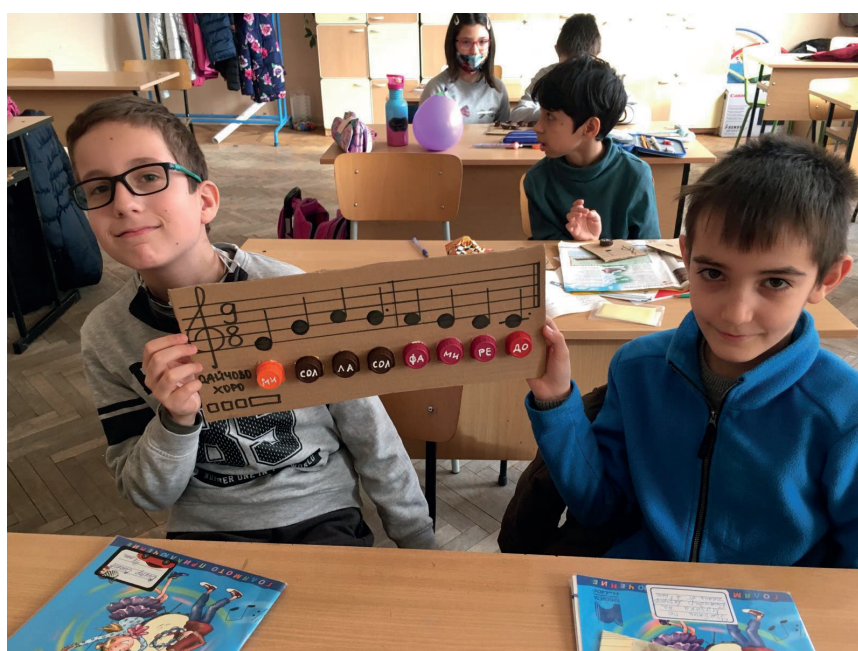
“Ламята в планината” - автор и художник: Ема Рафаилова



Имало едно време един мъж, който бил щастлив със съпругата и детето си, но се разболял. Детето останало само след, като майка му си отишла от мъка. Той се казвал Симеон. То било малко и го осиновили от друго семейство. Той станал голям мъж. Една утрин дошла мелодия от морето. Симеон станал отворил един сандък, който бил в морето и от там излязла ламя. Ламята се развивала силно и отишла в

планината. Сими отишъл в къщата си. Подготвил се за битка с ламята. Когато отишъл в планината там нямало никого. Излязъл и целият град бил в руини. Той отишъл и се сетил, че само едно нещо може да убие ламята. Това било специалният лък и стрела за специфичната драконска и ламянска кожа наречена още броня, защото е като броня. Имало само три. Взел първата опитал се, но не успял. Втори опит и с него не успял. На третия видял някаква пролука и се прицелил в нея. Той я хвърлил и успял да я уцели. Ламята паднала. Симеон победил. Всички му благодарили. Сими се оженил и заживял щастливо с двете си прекрасни деца.

В ЧАС ПО МУЗИКА ДЕЦАТА ИЗПОЛЗВАТ ИНТЕРАКТИВНИ МАТЕРИАЛИ ЗА ИЗУЧАВАНЕ И ПО-ДОБРО УСВОЯВАНЕ НА ТОНОВИТЕ ИМЕНА.



В ЧАС ПО ИЗОБРАЗИТЕЛНО ИЗКУСТВО ДЕЦАТА РИСУВАТ НА РАЗЛИЧНА ТЕМАТИКА, УЧАТ СЕ ДА РИСУВАТ С АКВАРЕЛНИ БОИ, УЧАТ ЗА ИЗКУСТВОТО НА ДРЕВНИТЕ СВЕТОВЕ И СЕ ОПИТВАТ ДА ИЗПОЛЗВАТ ТЕМИТЕ, КОИТО СА ВЪЛНУВАЛИ ДРЕВНИТЕ ХУДОЖНИЦИ И ДА РИСУВАТ КАТО ТЯХ.

